

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

58. An, consentiente filio, possit illum Pater castrare, ut voce, & cantu
Ecclesiae deserviat? Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. r. 38.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

Et an peccet Medicus, aut alius qui Carthusiano egrotanti, & infirio praeberet cibos ex carnibus? Et an si eat ligato, vel non ligato propriam manum vel pedem, etsi sanum abscindere, ut per fugam imminentem mortem euadat? Ex p. 5. tr. 4. Ref. 32.

Sup. hoc in 64 in Ref. 69. §. Dico igitur, & in Ref. 59. inter principium & medium §. 1. a veri. & ideo & in alio §. eius not. pro doctrina huius cexius.

§. 1. R Espondeo affirmatiue, quando salus totius corporis abscissionem requirit, neque contra Sotum de Iust. lib. 5. quast. 7. artic. 1. Sayrum in Clau Regia lib. 7. cap. 9. num. 167. Salon, Aragon, & alios. Difficilen hic facio, an illa dependentia salutis totius corporis à membri detruncatione ex naturali causa proueniat, puta quia cancer membrum inuadit, aut vipera momordit, an ex violentia & voluntate alterius, aut alia causa extrinseca, puta quia tyrannus te occidet, nisi manum tibi amputes, nam etiam tunc licere existimo cum Petro Nauarra de rest. lib. 2. c. 1. n. 98. Maldero in 2. 2. tr. 3. c. 1. dub. 20. Molfesio in sum. tom. 1. tract. 11. c. 19. n. 168. & aliis. Imò ego etiam puto cum Petro Hurtado de Mendoza de spe & charitate, tom. 2. disp. 170. sect. 5. §. 126. in tali casu si, v. g. Antonius non possit se fecare, aut non audeat, posses ex eius consensu illum fecare, quia quod Antonius potest licite in se facere ad vitandam mortem, possim ego facere ex eius consensu.

2. Notandum est tamen hominem teneri permittere sibi membrum secari, si Medici id iudicent necessarium, nec magni dolores sint perferendi, si tamen ingentes, sicut cruciatus tolerandi, vt in depositione tibiae, &c. non tenetur permittere, & neque potest ad hoc cogi, etiam si esset Religiosus, & Superior id ei praecipere; & ratio est, quia nemo tenetur cum tanto cruciatu vitam suam seruare. Ita Sotus & Malderus ubi supra, quibus adde Syluium in 2. 2. quast. 65. art. 1. concl. 2. Azorium tom. 3. lib. 2. cap. 3. quast. 12. & Lessium lib. 2. c. 9. dub. 14. num. 96. qui excipit vnum casum, nisi vita alicuius censatur bono communi necessaria, nunc enim ob bonum commune tenetur, & possit cogi à Republica, quod docet etiam ex multis Molfesius loco cit. n. 170.

Sup. conten- to in hoc & seq. §. in tom. 7. tr. 1. Ref. 205. Sed lege etiam ibi doctrinam ref. 204.

3. Sed hic oritur illa questio, an Carthusiani teneantur in periculo mortis abstinere ab esu carniuum, Vaquez in part. 2. D. Th. disp. 163. Granado in p. 2. contr. 7. tr. 3. part. 1. disp. 8. sect. 5. n. 27. contendunt legem & consuetudinem Carthusianorum eos simpliciter obligare, ita vt non possit etiam in articulo mortis vesci carnibus, quia scilicet spectat ad magnum & publicum illius Religionis spirituale bonum, vt tanto rigore illa obseruantia vigeat. Potest autem lex humana ob commune bonum, quando opus est, obligare etiam cum dispendio vite. Facetur autem non peccare Medicum, aut alium: qui Carthusiano egrotanti & infirio praeberet cibos ex carnibus.

4. Verum ego puto Carthusianos secluso scandalo & contemptu posse in tali casu vesci carnibus, etiam si habeant alios cibos, non tamen teneri. Ita Victoria relect. de temperantia, num. 8. Lorca in part. 2. disp. 23. de leg. ad 4. exemplum. Montefinus tom. 2. in p. 2. disp. 23. q. 10. n. 177.

Sup. hoc in Ref. §. & verif. Ref. 1. huius Ref.

5. Et tandem pro coronide huius resolutionis nota quod probabiliter quoque licet ligato propriam manum, vel pedem, etsi sanum, abscindere, vt per fugam imminentem mortem euadat. Ita Sotus, Toletus, Salon. Bannes, Aragon. Valentia, licet aliqui negent. Imò probabiliter etiam non ligato, si alter violenter mortem minuetur, nisi id facias, sicut etiam erueri vnum oculum, tibi alter duos eruat, vt docet Tolet. & sequitur Lessius, licet Sotus, Bannes, Aragon, & Salon. negent. Certè quidem si illud licet, cui haec non etiam licita sint non video, vt etiam rectè dixit Sa. ver. homicidium, Ratio generalis est, quia homini vt custodi, & gubernatori suorum membrorum, licet de iis disponere pro-

vt ratio & salus totius, ad quod ordinantur, possunt. Et haec omnia docet Tannerus tom. 3. in 2. 2. disp. 4. q. 8. dub. 5. n. 100.

RESOL. LVIII.

An consentiente filio, possit illum Pater castrare, sicut vocat & canis Ecclesie deserviat? Ex part. 3. tract. 5. & Misc. 1. Ref. 38.

§. 1. A ffirmatiuam sententiam docet Salomius in 2. 2. tom. 1. qu. 65. art. 1. contr. 2. vbi sic aliter dicitur. Hinc sequitur licere quidem parentibus filiis, quos voce plurimum Ecclesiis profuturos sperant, amputare, vt vitilia, & efficere Eunuchos, sed ita vt fiat sine periculo vite, & de eorum consensu. Quia licet huiusmodi Eunuchi viles etiam sint bono communi Ecclesiarum, non tamen necessarii; tum etiam, quia postquam facti Eunuchi, non manet eis facultas ad querendum statum, cum de iure Clerici esse non possint, nec ex constitutione Sixti V. coniugati, electio autem libera est, quo fit neminem faciendum esse Eunuchum, nisi consentiat. Ita Salomius.

2. Sed illum impugnat nouissimè Tannerus in 2. 2. D. Thoma, disp. 4. qu. 8. dub. 5. nu. 101. vbi ita ait. Non desunt quidam (in quibus Salon), qui licere patribus parentibus, filios suos voce, cantuque Ecclesie inferuituros, & in id liberè consentientes, intui boni publici castrare. Sed contrarium videtur verius, non solum ob varia animae pericula, & incommoda, quae hinc consequi solent, sed etiam quia bonum illud tantum momenti non est, vt ob id res iam per se à natura aliena suscipiatur, quando nec pro salute spirituali, aut periculo animae vitando id licitum esse constituitur infra ex sacris Canonibus; quae tamen causa alioqui multo maioris momenti videri possit. Hoc certum repugnans liberis ad hoc cogi non posse, cum libera illis manere debeat, quo ad vitam statum, electio. Ita Tannerus, qui sententiam Salonij videtur probabilem putare, cum contrariam, quam ipse tenet, veniorem tantum appelleret. Sed an ita sit, iudicent viri docti.

RESOL. LIX.

An licitum sit Parentibus castrare filios ad conferendam vocem, ipsi consentientibus, quia nemo est Dominus membrorum suorum?

Et in textu huius Resolutionis alij alij casus adducuntur, in quibus licitum erit aliquibus membrum sibi abscindere. Ex p. 6. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 36.

§. 1. S Vpra negatiuam sententiam docui, sed post haec impressa perueniunt ad manus meas Decretiones Morales Patris Palqualigi, qui Decret. 298. affirmatiuè sententia nominatiua contra me adheret, eo quod excellentia vocis in ordine ad cantum sit magis persequenda, tum quia est perfectio boni corporalis quae pluribus membris praefertur, tum quia ratione ipsius persona redditur honorabilis etiam apud Principes, quia est sufficiens, vt inde acquiratur nobilitas sustentatio vite, & plus commodi ab ipsa percipiatur, quam ex eo quod quis sit habilis ad generandum. Vnde de maius bonum censendum est quod sit excellentia vocis, quam non esse castratum.

2. Sed his non obstantibus puto non esse discedendum à sententia quam docui, quia vt obseruat Ritertius in Nouellis Iustinianis, part. 12. cap. 12. num. 8. Gudelinus de iure nouissimo, lib. 5. c. 17. & alij communiter, nemo est dominus membrorum suorum, vt patet ex l. 13. lib. homo. ff. ad l. Aquil. Et licet aliquando lic-